

Jodi Livon

**PORUKE S
DRUGE STRANE**

Buđenje naše prirodne intuicije

S engleskoga prevela

Alma Keser-Brozović

Škorpion

Naslov izvornika:

The Happy Medium: Awakening to Your Natural Intuition by Jodi Livon

“Translated from”

THE HAPPY MEDIUM:

AWAKENING TO YOUR NATURAL INTUITION

Copyright © 2009 Jodi Livon

Published by Llewellyn Publications

Woodbury, MN 55125 USA

www.llewellyn.com

Copyright © za hrvatsko izdanje Itp Škorpion, Zagreb 2011. godine

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove knjige ne smije se reproducirati, spremiti u neki sistem niti prenijeti u bilo kojem obliku ili bilo kojim sredstvom – elektroničkim, mehaničkim, fotokopiranjem, snimanjem, skeniranjem ili nekim drugim, uključujući upotrebu na internetu – osim kratkih navoda, u prikazima knjige ili člancima, a bez prije dobivene pismene dozvole Izdavača.

Škorpion

**za vas objavljuje knjige koje će
olakšati, uljepšati i poboljšati vaš život**

Sadržaj

UVOD 9

1. Objašnjenje pojma intuicije 17

2. Osnovna pravila o tome kako postati sabran 69

3. Je li to vaš ili moj prostor? 100

4. Maleni mediji 133

5. Ljubav i intuicija 151

6. Univerzalni etički zakon 181

7. Intuicija i radno mjesto 212

8. Smrt i tugovanje 226

9. Tugovanje i onostrano 253

ZAKLJUČAK 281

ZAHVALE 289

LITERATURA 291

O SPISATELJICI 293

UVOD

Medij:

*Osoba koja ima ili pokazuje onostran, magičan
ili vilinski vid ili svojstvo.*

Osoba koja ima vizionarske moći; vidovnjak.

Rječnik American Heritage Collegea
(Koledža za proučavanje američkog nasljeđa)

Uspješna vidovnjakinja

Moja prabaka s očeve strane, Faye Livon, bila je osoba koja je na mene imala izuzetno velik utjecaj. Dok je bila živa, učila me kako voljeti. Nakon što je umrla, naučila me kako postati medij. Njena prisutnost dala mi je snagu da otkrijem tko sam i zašto sve osjećam s toliko intenziteta. Vjerovala je u mene i uživala u mojoj jedinstvenoj osobnosti i životnom žaru. No, prije svega, pružala mi je ljubav i nježnost koja mi je zaštitila dušu i u njoj ostala. Iako mi nije podarila život, ona mi ga je bez sumnje spasila.

Moja je prabaka bila jedina osoba kojoj bih s povjerenjem preputila zadatak da me nauči kako postati aktivna vidovnjakinja. Bila je jedino biće za koje sam bila sigurna da me ne bi mogla namjerno povrijediti. Ljubav prema njoj pomogla mi je nadvladati strah od duhova – tek onda kad je ona i sama postala jedna od njih, i kad mi

je počela dolaziti u posjete iz svoga svijeta, ja sam bez imalo straha mogla pogledati u prekogrobni život. Zahvaljujući tom novom pogledu, napredovala sam kao medij i postala istinski prijemljiva. Moja prabaka Faye bila je najučinkovitija pokretačka sila moje sposobnosti da odgonetnem šifru vlastite intuicije i naučim govoriti jezikom intuicije.

Zovem se Jodi Livon. Odrasla sam u predgrađu Minneapolisa, u državi Minnesota, u domu konzervativne, dobrostojeće židovske obitelji. Tamo nismo smjeli psovati, izustiti riječ “mrzim”, kasniti, ni govoriti o pokojnicima. Ja sam, u doba kad se riječ “vidovnjak” smatrala prostotom, a riječ “medij”¹ odnosila na veličinu košulje, a ne na osobu koja komunicira s pokojnicima, bila tinejdžerica koja se bori s čudnim i tajnovitim šestim čulom. Tako se to zvalo u osamdesetima – šesto čulo. Nitko ga tada nije osobito cijenio, nije vrijedilo ni lipu.

Još sam kao potpuno malena djevojčica otkrila da imam dar vidjeti ono što drugi ne vide. Znala bih što drugi ljudi osjećaju, vidjela što ih možda čeka u budućnosti i osjećala energiju onih koji su prešli na drugu stranu. To je zaista išlo dotle da bih, recimo, sanjala da ću biti pozvana na ples u koledžu. Ili bih jednostavno snažno osjetila da neću biti pozvana, ili bi mi kakav bestjelesni duh šapnuo u uho, dajući mi dobronamjerni mig da se ne predajem. Bezbroj puta mi se dogodilo da se svjetlo, televizor ili radio gase sami od sebe. Moj se krevet ponekad znao tresti usred noći, ili bih čula kuckanje na prozor svoje sobe na drugom katu. Zvuči li vam to sablasno? Meni je bilo. U to sam se doba, bez svake sumnje, bojala duhova.

Unatoč tomu, ova su se iskustva pokazala kao početak cjeloživotne preokupacije koja mi je na kraju postala zanimanje. Vidovnjaštvom sam se počela profesionalno baviti još kao tinejdžerica. Da sam u to doba znala to što sada znam, svejedno bih odabrala isti put, izbjegavši, naravno, pokoj u rupu na njemu. Možda će to što u knjizi *Poruke s druge strane* s vama dijelim svoja iskustva, onima koji upravo sada savladavaju jezik intuicije, olakšati to putovanje.

¹ engl. pojam “medium” znači “medij”, ali i “srednja veličina” kod odjeće (primjedba prevoditeljice)

Kao medij mogu kontaktirati s onima koji su prešli na drugu stranu. O meni razmišljajte kao o vozilu koje vas odnosi daleko – zaista veoma daleko. Ja sam vodič između svjetova. Put koji sam prošla prije nego što sam postala sretni medij bio je dug, težak, radostan i izazovan. Na teži sam način došla do spoznaje; ili ću naučiti kontrolirati svoju intuiciju, ili će ona kontrolirati mene. Ključ leži u pronalaženju ravnoteže. Veoma je važan zdrav pristup, važno je na podatke koji su pred nama gledati sa “zrnom soli” i pronaći zlatnu sredinu. Moja osobna mantra je: “vjeruj svom instinktu, slušaj svoje srce i razmišljaj o problemu.”

Moje se ime rijetko, mogla bih reći gotovo nikada, nije povezivalo s pojmom “glavna struja”. Bolje reći, nije do sada. Moja tajnovita sposobnost pronalaženja rješenja koja su se pokazala izuzetno korisnima u poslovnom svijetu pretvorila me je u veoma traženu instruktoricu intuicije. Moja baza podataka uključuje imena s popisa Fortune 500 kao i članove PTA². Sve u svemu, vidovnjaštvo je danas mnogo prihvaćenije nego prije, djelomično i zbog toga što se mnogi ljudi različitih životnih usmjerenja sve više oslanjaju na svoj unutarnji glas i osjetila, ponovno prihvativši ono što je ionako cijelo vrijeme bilo u njima. Sve ovisi o tome kako gledamo na problem. Kad nam izgleda da se stvari ne uklapaju, onda se moramo okrenuti intuiciji.

Svi smo rođeni s netaknutim instinktom. S vremenom ga iz straha ili zbog životnih prilika potiskujemo, no sada je došao trenutak da ponovno posegnemo za njim. *Poruke s druge strane* je knjiga prepuna istinitih priča o ljudima kao što ste i vi, ljudima koji su izgubili svoje voljene i koji se žele povezati s njima. Ona je gotovo kao neki svakodnevno potreban, praktični alat ili tehnika čija je svrha buđenje sposobnosti intuitivnog uvida, na koju ste stekli pravo svojim rođenjem. Vidovnjačka intuicija je djelomično plod ljubavi, a djelomično gubitka. Knjiga *Poruke s druge strane* će vam pomoći da,

² **Fortune 500** se odnosi na popis koji sastavlja američki poslovni časopis Fortune. Popis sadrži 500 najvažnijih osoba u američkom poslovnom svijetu rangiranih samo na osnovi prihoda kojeg ostvaruju, a PTA je akronim od Parent-Teacher Association (Udruga roditelja i nastavnika) (opaska prevoditeljice).

dok izgrađujete svijest o vlastitoj duši, u svome životu pronađete taj plod.

Na samom početku karijere upoznala sam neke osobe koje su mi izgledale dostojne dubokog poštovanja, osobe koje su putem svojih intuitivnih sposobnosti činile nevjerovatne stvari. Neke od njih su, stojeći u kuhinji, na čudesan način mogle pomicati namještaj po dnevnoj sobi. Druge su zaista mogle lebdjeti i/ili bez napora i boli hodati po užarenom ugljenu. Iako sam ih promatrala s divljenjem za vještinu koju zahtijeva izvođenje tih stvari, sama nisam imala želju činiti to isto.

Prvo i osnovno što sam htjela postići u razvoju svojih vidovnjačkih sposobnosti bilo je to da naučim kako kontrolirati osjećaj nekontroliranosti koji me je obuzimao kad sam bila preopterećena u vidovnjačkom smislu. Žarko sam željela dvije stvari; da mogu prestati osjećati emocije svih oko sebe i da drugima mogu pomoći u tome da uspostave nadzor nad vlastitim osjećajima. Bilo je prijeko potrebno izgraditi psihičke granice. Iako sam temeljito pretražila svaki kutak zemlje, u to doba u našoj djelatnosti nije bilo stručnjaka koji bi se bavili zaštitom psihe i izgrađivanjem psihičkih granica. Većina njih me je željela poučiti nečemu što sam i sama znala – kako tumačiti uočene podatke. Precizno tumačenje izvanosjetilnih fenomena nikada mi nije predstavljalo problem. Željela sam naučiti kako to *ne* činiti.

Postoji određen broj sastavnica intuitivnog procesa. Prijenos izvanosjetilnih podataka, koji je jedna od tih sastavnica, za mene je toliko jednostavan da mi dugo nije bilo jasno zbog čega se moj rad smatra toliko izuzetnim. Nisam razumjela ni to zbog čega su mi nekoliko puta kad sam sama obavila tumačenja određenih fenomena rekli da postoji velika mogućnost da postanem priznata i cijenjena zbog određenog tipa vidovnjačkog posla koji ću obaviti. To me je uznemirilo zato što je emocionalno zdravlje i osjećaj sigurnosti bilo sve što sam željela. Očito sam bila premlada da shvatim da je riječ “normalno” puka apstrakcija. Međutim, željela sam pomoći ljudima, a da istodobno ne budem previše *izložena pogledima javnosti*. No, već sam bila izložena, a samim time i ranjiva.

Kad mi je bilo osamnaest godina, stupila sam u vezu s nekoliko naših poznatih vidovnjaka koji su bili gotovo dvostruko stariji od mene. Nakratko sam, u suglasnosti s vlastima, radila s nekima od njih na rješavanju izvjesnog kriminalnog slučaja na nacionalnoj razini. To je bilo više nego što sam, u emocionalnom smislu, mogla podnijeti. Posljedice toga žestoko osjećam još i sada. Nisam bila dovoljno čvrsta ni vidovnjački zrela da bih se mogla nositi sa slikama prekrasnih lica dječice kratko prije njihove smrti. Zbog činjenice da ih ne mogu spasiti, a da ih usprkos tome jasno vidim svojim unutarnjim okom, mjesecima nisam imala volju raditi kao medij.

Oni koji su prešli na drugu stranu nisu mnogo marili za to što sam na svoja vrata objesila obavijest "zatvoreno, više ne radimo". Ja nisam bila zatvorena i oni su to znali, pa su jednostavno nastavili šaputati mi na uho i pokretati me. Budući da sam prije toga pokušavala zatvoriti svoje unutrašnje oko, ono je odjednom počelo raditi prekovremeno. Riječi koje sam čula bile su blage i precizne. Shvatila sam da mi je nemogućnost da pomognem toj jadnoj djeci slomila srce, ali ne i duh. Budući da sam već gledala lice smrti i lica umirućih, više se ne bojim ni jednog niti drugog.

Međutim, ono čega se uistinu bojim jest prijetnja života zatvorenog u strah izazvan onime što jesam. Bojim se da bi me tuđe misli mogle spriječiti u tome da iziđem iz tog meteža i da činim ono zbog čega sam tu. Odlučila sam. Ukoliko je postavljanje tih granica bilo ono što mi je potrebno da se zaštitim i postignem svoje ciljeve, onda mi predstoji zadatak da te granice i postavim.

Kao medij suočavam se s onima koji su prešli na drugu stranu. To je jedan od elemenata moga poziva. Drugi element je osvjetljavanje prepreka koji zatvaraju put moje duše. Moj se posao sastoji u povezivanju s ljudima poput vas, u pomaganju da shvate kako nisu sami. Bilo bi veoma poželjno da skupite hrabrost i budete upravo ono za što ste rođeni. To je, svakako, razlog zbog kojeg smo svi tu. Kad slijedite svoje porive, dajete glas svojoj duši.

Unutarnji glas, vanjski svijet

Ova knjiga posvećena je svima kojima se ikada govorilo da su premalo ili previše osjetljivi, skloni razmišljanju, čudni, jedinstveni, uvrnuti. Namijenjena je svima onima koji su doživjeli bilo kakav značajniji trenutak vizije i žele ga proslaviti, ali unatoč tome osjećaju da je on nešto što moraju kriti i zbog čega se moraju ispričavati. Mogla bih nabrajati do beskrajna kao što to ljudi često čine u svom srcu i glavi. Bojazni se mogu umnožavati sve do trenutka kad se u nama stvori izvjesni oblik samoprihvatanja i razumijevanja vlastite biti koji istiskuje sumnje i na neki način donosi mir. Tada nastupa vrijeme kad se pjesma unutarnje spoznaje može razmahati i stvoriti svoje sretne zvukove.

Naslov ove knjige, *Poruke s druge strane*, sam odabrala upravo zato što mi je trebalo mnogo vremena da to postignem. Ljudi me često pitaju: "Kada ste shvatili da ste vidoviti?" To se dogodilo onda kad sam počela uviđati da većina ljudi nema tu sposobnost. Prije toga mi nikada nije palo na pamet da druge ljude ne preplavljuju čudne emocije, da ne znaju kad netko pati ili tko stoji pred vratima prije nego što pritisne zvonce na ulaznim vratima, ili da oni ne osjećaju prisutnost nečega što se u biti ne može primijetiti. Sposobnost osjećanja energije pokojnika u to se doba nije smatrala besmislicom – tada se na to uopće nije obraćala pažnja. Možda je to djelomično razlog zbog kojega sam postala toliko usmjerena na pojave koji izmiču uobičajenom opažanju. Razumjela sam kako je to kad netko može osjećati nevidljivo.

Biti senzitivn

Sve što sam naučila, uglavnom sam naučila sama. Temelji moga rada zasnivaju se na dubokom uvjerenju da su mi dar i sposobnosti darovane zato da bih pomogla drugima, a ne zato da bih ih iskorištavala. Najvažnije sastavnice moga razvoja kao osobe i medija uključuju snažnu povezanost s višom silom, terapiju koja mi je pomogla u tomu da postavim granice i shvatim gdje moj prostor prestaje, a prostor druge osobe počinje, interpretaciju knjiga o metafizici; i prihvaćanje same sebe, bez obzira na posljedice.

Mirenje sa samom sobom i prihvaćanje toga tko sam, kao osoba i kao medij, dalo mi je snage da iziđem iz poslovične izoliranosti medija. Učinila sam sve to i prije nego što su vidovnjaci dobili mjesto pod suncem koje danas imaju. Zahvalna sam hrabrim vidovnjacima koji su, u nekim slučajevima, morali primoravati druge ljude da poslušaju njihove argumente. Veliki vidovnjaci i mediji koji su pisali o svojim iskustvima prokrčili su put ostalim 'senzibilnim' ljudima i omogućili im da krenu dalje s manje suzdržljivosti. Njihovo djelovanje pruža svojevrsan predložak i potvrđuje postojanje neiskazivoga. U novije vrijeme pojavila su se dva takva vidovnjaka, Allison Dubois i John Edward. Zahvaljujući njihovu izuzetnom trudu ljudi su medije počeli doživljavati na potpuno drugačiji način.

Taj tihi unutrašnji glas koji vodi i smiruje, prirodan je dio svih nas i zaslužuje poštovanje. Razumijevanje onoga što nam govori, dopuštanje da on bude naš vodič i prepoznavanje razlika između straha, želje i intuicije predstavljaju ključna sredstva navigacijskog procesa. Knjigu *Poruke s druge strane* napisala sam imajući to na umu. Oglušivanje na ono što nam govori intuicija ne mora biti preduvjet za bolje snalaženje u svijetu. Kad bi ljudi više slušali svoja osjetila, svijet bi bio mnogo smisleniji.

Prepoznavanje glasa intuicije

Mladi ljudi s lakoćom doživljavaju spontanu viziju i obično su odlični u, primjerice, razlučivanju istine od laži. Oni još nisu naučili potiskivati svoj unutarnji glas, pa zato žive u skladu s onim što im taj glas govori. Ti unutarnji glasovi su govor naše duše. Ako ga ignoriramo, onda on postaje sve tiši. Ali, ako ga poslušamo, on cvjeta i razvija se.

Iako glas intuicije može biti jedva zamjetan, ima situacija kad je on jasan i glasan. Osjećate li ikada da će vas određena osoba nazvati i prije nego što telefon zazvoni? Ili možda, dok telefon zvoni, znate tko vas zove iako niste provjerili identitet vašeg pozivatelja? Jeste li doživjeli da, razmišljajući o nekome, spontano naidete baš na tu osobu?

Događa li vam se da se predosjećaji vezani uz neku osobu neprekidno ostvaruju? Doživljavate li to da podsvjesno reagirate na

buduće događaje i prije nego što saznate za njih? Jeste li ikada, bez nekog objašnjivog razloga ili naznake, odabrali put kojim inače ne idete kući i kasnije saznali da se na vašoj uobičajenoj ruti dogodila ozbiljna saobraćajna nesreća?

U ovo nemojte sumnjati – intuicija je vaše nasljeđe. Unutarnja, spontana, predivna sposobnost opažanja dolazi iz dubine našeg bića i neodvojiv je dio svakoga od nas. Glas vaše intuicije je glas instinkta i razuma.

Proročanski snovi su sigurni znakovi koji dolaze iz intuitivnog dijela vašeg bića. Primjer toga može biti san o djedu koji vas je pozdravio mnogo prije nego što je zaista umro. Sličan primjer je san u kojem se vaša sestra pojavljuje kao trudnica i prije nego što je u stvarnosti zatrudnjela. Nije važno je li glas vaše intuicije tih i razborit ili glasan i uporan. Svaka se intuitivna spoznaja temelji na istini. Ako uvažavate tu vrstu spoznavanja, onda će se vaša sposobnost sasvim sigurno razvijati.

Intuicija i vi

Dakle, kako se sve ovo što govorim tiče baš vas? Bez obzira na to smatrate li se senzitivnima ili nesenzitivnima, ipak ste upravo u ovom trenutku, upravo u određenom raspoloženju, upravo u određenom razdoblju svog života, posegnuli za ovom knjigom. Vaša intuicija zahtijeva da je saslušate. Ona vas vodi kad donosite odluke o tome s kim ćete se sastajati, kad odabirete kuću koju ćete kupiti, koje ćete ime odabrati za svoje dijete, koji ćete auto voziti, koju pizzu jesti, koji posao odabrati. Ona je suradnica kreativne sile koja vam pomaže da u svoj život privučete stvari koje najviše želite.

Ulazak u univerzalnu bazu podataka ne zahtijeva klupsku iskaznicu. On zahtijeva samo vaše razumijevanje načina na koji ćete se povezati s vlastitim unutarnjim osjećajem za znanje. Ovu knjigu pišem u nadi da ću barem donekle rasvijetliti vaše strahove i možda vas potaknuti na potragu za vašom vlastitom intuicijom i duhovnošću. Intuicija je Božji dar. Pravo na nju stekli ste rođenjem. To je dar koji morate vratiti svijetu.